

Æmte Søndag efter Paaske.

„Sandelig, sandelig siger jeg eder, at hovedsageligt I beder Jaderens om i mit Navn, skal han give eder.“ — Joh. 16, 24.

„Dette er den frimodige Fortrøstning som vi har til ham, at dersom vi beder om noget efter hans Vilje, hører han os. Og dersom vi ved, at han hører os i hvad vi beder, da ved vi, at vi har de Ting, om hvilke vi har bedt ham.“ 1 Joh. 5, 14, 15.

Apostelen har altsaa Erfaring for Sandheden af Messiasens Ord. Mange har efter den usædvanlige Nat da Jesus udtalte til store Veste, fortæller Johannes os, at han har fundet Ordene sande. Og ikke kun alene, men mange med ham. Selv for en Apostels Tro kunde Væstet synes for stort, thi han lovet jo hver Guds Ords til den som had derom i Jesu Navn. Var ikke dette for meget? Vilde Jesus virkelig, at hans Disciple skulde forstaa hans Ord bogstavelig? Var det muligt for et Menneske at saa alt han bad Gud om? Johannes siger Ja. Som han i sit Evangelium fortæller hvad Messiasen lovet, saa vidner han i sit Brev om sin Erfaring med dette Væste. Han læs os fortælle, at han har personlig Erfaring for, at Jesu Væste er at stole paa. Jesus havde sagt, at de skulde bede, saa skulde de saa. Johannes vidner, at Disciplene havde troet ham paa Ordet, og at nu var deres Bøbed ikke blot grundet paa Tro, men paa Erfaring. Men Johannes's Ord er ikke blot et Vidnesbyrd om Sandheden af Messias's Væste, men de lærer os ogsaa paa hvilken Maade hans Væste blev til Virkelighed. Og derfor er disse Ord os overmaade nyttige til Velsigning. De lærer os netop det som vi trænger til at vide om Bønner, forat vi kan saa erfare dens magtige Kraft og usigelige Velsignelse. „Hovedsageligt I beder Jaderen om i mit Navn, skal han give eder.“ siger Jesus. Du vil ikke glemme disse Ord. Du tør ikke benægte dem. Og dog er du maaske ganske sikker paa, at Jaderen ikke har givet dig alt du ønsket dig. Væst altsaa din Erfaring, at Væstet ikke er at stole paa? Har Jesus lovet mere end han kan og vil holde?

Johannes er ganske vis paa, at saa ikke er Tilfælde, og lige vis vil du være naar du ved, hvad Johannes vidste om Bøn.

Fortaar vi hvad det vil sige at bede?

Der er sikkert mange, som ikke fortaar det. For isæner er Bønnen ikke andet end en religiøs Ceremoni som de panemæssig og mekanisk iagttager til visse Tider og paa bestemte Steder. For andre betyder den mere. Den er en inderlig Begjæring om at saa visse meget søstede Goder, en Fordring paa at blive bevaret fra visse Luder. Men det er ikke heri Bønnens egentlige Bøden består. Bøn er Guds Barns stadige, frie, utvungne Udgang med sin Jader. „Gud vil at vi skal tro, at han er vor rette Jader og vi hans rette Børn, for at vi trostlig og med fuld Tillid skal bede til ham, ligesom gode Børn beder sine fjære Forældre om noget.“ At bede er altsaa at angaaes Gud som et Barn sin Jader, paa en personlig, fortrolig, kjærlig Maade. Men et Barn taler ikke til sin Jader blot naar det ønsker noget af ham. Uafhængigt er Bøn blot en Begjæring om det vi ønsker. Den indeslutter ogsaa i sig Voverisning, Toffigelse og Tilbedelse. Et Barn taler ikke til sin Jader blot til visse Tider og paa visse Steder. Ikke blot paa Søndag og i Kirken, eller naar det om Morgen staar op og om Aftenen lægger sig. Men det er paa den Maade mange handler overfor Gud, thi det er deres Ide om Udgang med sin himmelske Jader. Men dermed viser de ogsaa, at de har liden Fortjand paa hvad Bønnen virkelig er, og derfor ogsaa liden Erfaring for Sandheden af Jesu Væste om Bønner. Sønd Bøn er en stadig Udgang med Gud, en fortrolig, barnlig, tillidsfuld Samtale med ham.

Hvad forudsætter Bønnen hos os?

„Dette er den frimodige Fortrøstning, som vi har til ham, at dersom vi beder om noget efter hans Vilje, hører han os.“

Dersom sandt Bøn er Børnets fortrolige og kjærlige Udgang med sin Jader, forudsætter den Harmoni mellem Jaderens Vilje og Børnets. Den kan aldrig vise sig paa den Maade, at Børnet i Etidsind og

Egenvilje forlanger hvad det vil ha ve, uden Henblik til Jaderens uendelig langt visere og helligere Vilje. „Dersom vi beder om noget efter hans Vilje.“ — i disse Ord er det Apostelen viser os hvad Fortrøstningen maa være. Jesus advarer det samme i Ordene: „Hovedsageligt I beder Jaderen om i mit Navn.“ Men det betyder ikke bare at sone Messias's Navn, eller at grunde Bønnen paa hans Fortjeneste, men ogsaa at bede i hans Navn som sagde, „Jeg giver altid hvad der er ham behageligt — Min Vilje er at gjøre hans Vilje — Ikke min Vilje, men din.“

Det er vistnok sandt, at vi kan aldrig forstaa Jaderens Vilje saa godt som Jesus forstod den. Dog er der mange Ting vi kan bede om, og være visse paa, at vi beder i Overensstemmelse med hans Vilje. Saaledes naar vi beder om, at hans Navn maa helliges, hans Rige komme, og hans Vilje ske. Uafhængigt naar vi beder om Sindsforlæbelse, om Straff til Uretfærdighed, om Opholdelse i Troen til Enden. Vi ved ogsaa, at det er efter hans Vilje, naar vi beder om dagligt Brød, som er alt det vi trænger for dette Legeme og Liv.

Naar vi ikke ved hvad hans Vilje er, har vi ogsaa Rov at bede. Men da vil vi stole os for hans Vilje og Blod, fuldt forvisset om, at er det muligt, vil han give os hvad vi beder om. Derfor vil vi i saadanne Tilfælde bede ham om at give os Mod til at tomme den blide Skål, og Styrke til at bære den tunge Bøde, om han ikke kan give os hvad vi beder om.

Hvad gavner de Bønnen os?

Just som dette Skrift kan det handle at nogen vil sige. Altsaa er der aligevel endel af vore Bønnen, som ikke høres, og vi faar ikke hovedsageligt vi beder Jaderen om i Jesu Navn; thi Væstegjælden, „om det er Guds Vilje“, give jo Væstet om Bønnerne næsten tilintet. Men saa vil ikke den tale som virkelig har bedt saa, at hans Bøn har steet overens med Guds Vilje. Aldrig blev en Bøn, som stætte med Guds Vilje, en Bøn i Jesu Navn, ubønhæret. Her hvad Johannes siger: „Dersom vi beder om noget efter hans Vilje, hører han os.“ Og dersom vi ved, at

han hører os i hvad vi beder, da ved vi, at vi har de Ting om hvilke vi har bedt ham.“ Trøst paa disse Ord. De siger os, hvad Bønnen gavner. „Vi ved, at han hører os.“ Er det en slige Ting? Vi vide, at din Bøn virkelig naar Gud naar du beder overensstemmende med Guds Vilje, det er stort. Selv om du ikke med en Ords faar hvad du beder om, ja selv om du aldrig faar det just i den Form du beder om, saa er det en herlig Ting at vide, at vi har Adgang til Gud og kan komme til ham, over alsmagtige Jader, med alt, som ligger os paa Hjertet. Den som ved det, den ved hvad Bønnen gavner. Han hører Velsignelsen. Saa ved, at naar Gud hører os, da faar vi ogsaa hvad vi beder om. Er vor Bøn en saadan Bøn som Gud kan høre paa, da er den ogsaa en Bøn som han vil høre paa. Og Svaret kommer allerede idet du beder. Du udøver dit Hjerte for Gud. Du ved, at du taler ikke hen i Væstet. Du ved, at han har hørt dig. Men er det da muligt at væste sig fra Bønnen lige besvaret og svag som du var førend du kvælet ved? Nei, nei. Du har været paa Fortrøstelsens Værg. Du har hørt Jaderens Navn. Du har hørt dig løstet. Fordi du var villig og stund til at bede en Bøn som Gud var villig og stund til at høre, har du faaret det Stær som var bedt for dig. Det giver Fred, det giver Styrke, det fulder Hjertet med Glæde. — (Efter D. Douglas Spartz i „The Lutheran“).

JUDICIUM CHEMNITII

De Controversiis Quibusdam.

(Overlat af C. T.)

(Fortællelse fra Nummer 15).
 Spørgsvidt den frie Vilje hos de Ujævnfødte har nogen Skræfter til at begynde og adøve sandelige Skræfter i Omvendelsen eller Bønnen.

Dette Skrift om den frie Viljes Virkelighed blev indsendt ved mange stussende Spørgsmaal. Derfor er det nødvendigt, at det bestemmes klart og tydeligt, hvad det er, som

skal bedømmes, eller hvad det er, Sagen gjælder.

Thi der er ikke blandt vore noget Svørgsmaal om, hvorvidt Mennesket kan med den forberedede Naturs Kræfter uden den Helligaands kon- solidation med en fuldkommen Lydighed og hjertens Søndernes For- lidenhed og det evige Liv, saaledes som Skolastikerne fører sine Disputater om denne Sag.

Saaledes som Striden nu føres, blir Stridsspørgsmaalet ikke bejoret klart nok, naar det siges: Med den Helligaands Hjælp kan den menneske- lige Vilje begynde og udøve aandelige Kræfter.

Thi ogsaa Pelagius skulde sig for- dum under denne tvetydige Talemaa- de. I det 19. Kapitel i den 1. Bog i sit Skrift imod Pelagius's to Brev- e citerer Augustin disse Ord af Pelagi- us: „I enhver god Gjerning bliver Mennesket hjulpen af Raaden.“ Og i det 6te Kapitel af den 4de Bog ci- terer han denne Udtalelse af Pelagi- us: „Raaden hjælper det gode For- sæt hos enhver; dog indplanter den ikke Frøen om Tød hos nogen, som strider imod, og den meddeler ikke heller den Uvillige nogen Lyft til det gode.“ Augustin siger med Ret: „Jeg kunde uden Stræper antage dette, dersom det ikke blev sagt af saa- danne, hvis Mening dermed er be- kjendt.“ Thi Pelagius forstår disse Udtalelser lig ifølge Augustins Cita- ter af hans Udtalelser: „Mennesket kan med sine naturlige Kræfter vilje have, begjære og udbede sig Omvendelsens Raade. Og naar Mennesket Attraa, naar det begjærer Raaden, fremgaar af den frie Vilje, da blir den Helligaand given til dem, der be- der derom.“

Augustin siger ogsaa: „Du siger, at Mennesket hjælpes af Raaden, naar det gjør en god Gjerning, paa den Raade, at det, idet det selv gjør Begyndelsen, blir hjulpen først under selve Gjerningen.“ Selv de mere forstandige Skolastikere sige, at den frie Vilje ikke er tilstrækkelig til at udøve aandelige Gjerninger uden at den hjælpes af den Hellig- aand. Derfor er saadanne Udtalelser som de ovenfor nævnte ikke tilstrække- lig klare.

Der er ikke behøves Stridsspørgs- maalet i denne Kontrovers klart nok, naar det siges uden tilstrækkelig For- klaring, at den menneskelige Vilje i Omvendelsen forholder sig „pure passive“ (helt ud lidende). Luther har brugt dette Udtryk rigtig i den Mening, som han fremt har forklaret. Men der er mange som slutter sig til Enthusiasternes Meninger, nemlig, at Omvendelsen sker uden nogen Kræfter eller Forandring i Sindet og Viljen, at vi frit kan staa Ordet imod

og hengive os til onde Lyster uden nogen Kræfter eller Forandring i Sindet og Viljen, uden Ordet's Be- trogtning, uden Forsøg og Kamp, helt indtil vi løser os fra den Hel- lighaands Gjerning, at Omvendelsen er fuldført. Ved saadanne Ord blir denne Strid fornuftig og allet indviklet fra begge Sider.

Det bør fremføres med simple, klare, tydelige, fjendte, almindelige brugte og utvetydige Ord, hvad Stri- den nu dreier sig om eller hvad det er som skal underlægges og bedømmes. Og det er dette: Fordi Omvendelsen er en Forandring i Menneskets Sind, Vilje og Kræfter, da er det sikkert og man være en Ordet's Overvejel- se, en vis Erfendelse og Forstaaelse, et Forsøg paa Tilslutning, en Kamp, en Strid mod Tød og Mistillid, kort sagt, der bør ske og være en vis Sindets og Viljens Beredelse for Raadens Raade, saa at det paa en vis Raade strider imod. Hvor der ikke er nogen Forandring i Sindet og Viljen, nogen Ordet's Betrogtning, nogen Erfendelse, noget Forsøg, nogen Kamp og Kamp, men Sindet og Viljen helt igjennem er gjestridige og handler imod; fortløft, hvor der ikke er nogenfølelse Beredelse for Raaden, der er der ingen Tød om, at der hvorkun er eller blir nogen Om- vendelse. Og de, som forstår paa den Raade det at forholde sig „pure passive“, de tager storlig og farlig fejl.

Det som der er Spørgsmaal om, er ikke hvortil de Ting, hvorom vi har talt, bør ske og findes; men dette er Spørgsmaalet: Hvorvidt Sindet og Viljen, naar det gjælder Omvendelsen, har disse Ting ifølge de naturlige Kræfter i Menneskets frie Vilje, eller de er Gaver og Virkninger, som Formensens Raad meddeler og ud- fører i det nye Menneske, som i Om- vendelsen blir skabt efter Guds Billede, saaledes som Skriften siger. Og for at naadga, at der paa Grund af Tvetydighed kan bli Samfund for Bild- jarelsjer, naar det hværes, at dette sker ved den Helligaands Hjælp, man det- te omhyggelig underlægges: Hvor- vidt den uigjensidte Vilje for Om- vendelsen har, at det gamle Menneskes naturlige Kræfter, nogenfø- lelse Gave, omend nok saa liden og lav, til aandelige Kræfter og Vir- kenheder, som at det vistnok ikke af sig selv kan stride til Gjørelse og en- ten begynde eller udvære Omvendelsen eller aandelige Kræfter, men dog, naar det blir hjulpet af den Hellig- aand, kan medvirke noget omend nok saa lidet af sig selv og af sin gamle Natur; og hvorvidt den uigjensidte Vilje, naar den Helligaand tilføder sin Raade og sin Virksomhed, da af det gamle Menneskes naturlige Kræf-

ter kan berede sig Raaden, forsøge at tage imod den, give sit Bifald, kæmpe og stride. Saaledes siger den forfattede angibutagte Konfession, at den gamle Viljes naturlige eller uigjensidte Kraft er ligesom i Døds- eller sover, men blir opvakt af den Helligaand.

Naar paa denne Raade Strids- spørgsmaalet fremføres sig, som det i Virkeligheden er, da kan der forees med Værd og fort og tydelig, om vi ikke vil forlæste og negte mange klare Udtalelser i den hellige Skrift.

Det er ganske naturligt, at vi mærker os, at mange af Jødene blev ført i Blindrede i denne Sag ved Fornuftens lidelige Forstillinger. Christusof- omus siger i den 2de Romill over 1ste Mosebog: „Vigesom vi, uden at vi blir hjulpe, ikke kan gjøre nogen Ting ret, saaledes vil vi ikke kunne opnaa Guds Velbehag, uden at vi bi- droger dertil det som vi kan.“ Augustin skriver, at blandt Gallens bar nogle talte saaledes: „I den uigjensidte Vilje er der nogen Gave tilbage, som ved sit naturlige For- søg kan gøre Værd, have Begjær efter Omvendelse og gjøre en Be- gyndelse til den.“ Og at de har til- læst: „Dersom der ikke tilskrives den uigjensidte Vilje en saadan Gave, da kan Gud ikke forsvares imod Anklage for Verdens Kædelse.“ Skolastikerne citerer fra „Bogen om de firklede Værdomme“: „Begyndelsen til vor Kædelse har vi af den kærhjertige Gud; men det at vi giver vort Bifald til hans frelsesbringende Jædvir- ning, det staa i vor Magt.“ Og Augustin siger i sit 19de Kapitel af sit Skrift om Udvælgelsen, at han selv engang har været af denne Mening: „Jeg har sagt,“ siger han, „at det er Guds Gjerning at give Kræfter.“

Han siger ogsaa, at han har ment, at Guds Raade bestaar som deri, at Guds Vilje aabenbares for os i Evangeliet. Men det, at vi giver vort Bifald til Evangeliet, naar det for- staaes, det staa til os og er af os. Der er Afslut i hans Skrift: „Om Raad og Begjær“ (Kap. 23 og 24), staa til os at tro og vilje, men det hvori han udværlig fremholder den Mening, at det staa til vor egen Vilje at give vort Bifald til Guds Raadelse.

Men denne Mening tilbagefalder og forholder han i det 19de Kapitel af sit Skrift om de Helliges Udvælgelse og løser til, at han er blevet bevæget dertil ved nogle af betragte Væren om Kædelsen, fremdeles ogsaa ved dis- se Udtryk: „At vi af os selv er dugtige (2 Kor. 3, 5), Gud er den, som virker i eder at vilje og at udvæ- re efter sit Velbehag (Will. 2, 13), uden mig kunde I det liden gjøre. (Joh. 15, 5), hvad har du, som du ikke har annaammet? (1 Kor. 4, 7).“ Efter at han havde lært af disse og

ligevende Vidnesbyrd af Skriften, som han senere til og forberede tappert denne Overveidning: 1) Den uigjen- sidte Viljes Kræfter kan ikke begynde eller fuldføre nogen hellig Betrogt- ning, noget godt Forsøg, noget Be- gjær eller nogen Lyft til det gode, men dette er Raade, den Helligaands Gave og Virkning. Og for Under- veidningens Skuld falder han det den forudgaaende Raade (gratis praeveni- ens). 2) Naar det derefter sker, at vi giver vort Bifald til den Hellig- aands Paavirkning, tror eller forsø- ger at tro, at vi ikke strider imod den Helligaand, men kæmper imod den onde Lyft, som erklærer han, at dette er Raade, den Helligaands Gave og Paavirkning. Og dette falder han den forberedende Raade (gratia praeprans). 3) Han bevise ogsaa, at naar der er en Kamp og et godt Forsøg, saa staa det ikke i vor Magt at vende Viljen til det gode, men Gud virker det at vilje (Will. 2, 13) og borttager Stenbjertet (Ez. 36, 26). Dette falder han den vir- kende Raade (gratia operans). Og han skjelner mellem denne og hvad han kalder den medvirkende Raade (gratia cooperans). Thi det er alle- ne Guds Gjerning at borttage Sten- hjertet og give et nyt Hjerte. Augustin har ogsaa herom mange andre træffende Udtalelser, som andesteds er optegnede.

Uagtet Augustin havde besættel den rette Stilling med sterke Vidnesbyrd af Skriften, saa har Ef- terfølgten dog fundet den kraftlønde. Man har derfor forsøgt at moderere den, saaledes som er beskrevet af Coosians, Bejelhus's, Gemadius's, Augustus's, Hermosidas og andre Historie. Vi har andesteds optegnet de Vidnesbyrd, hvormed denne Stil- ling paa det kraftigste fremføres og bevises og de modfattede Meninger modbevises.

Endvidere maa de Udtalelser, som har en hørd Klang, forklares greit og uden Tvetydighed, nemlig Raad andet hvad Luther mener, naar han siger, at den uigjensidte Vilje forholder sig „pure passive“, (helt ud lidende). Hans Mening er aabenbart denne, at den uigjensidte frie Vilje, forsaavidt som den er den gamle og naturlige Vilje, ikke har og anvender i Omvendelsen den Gave eller Virkekraft, at den kan gjøre en Begyndelse til Omvendelsen ved at have Attraa efter den eller kan berede sig for den med Sind og Vilje ved at give sit Bifald til Raaden; men disse første Kræfter i Omvendelsen er Gaver og Virkninger af Guds Gave og Formensens Raad, og lige- overfor disse Gaver forholder den uigjensidte Vilje sig som som lidende og modtagende. Endvidere maa og

jaa denne Forklaring tilføies, at naar Viljen modtager den Helligaands Gave og Virkninger paa den Raade, den forholder sig lidende, da er det ikke saaledes, som naar Bøffet tager imod Indtrod, som noget der hvoerfen følger eller vil, eller som Villams Men taler, saa at der ikke følger nogen Forandring, nogen Hørelse i Sindet og Viljen, thi Omvendelsen er en vis Forandring. Det er den Raade, Kernen modtager den Helligaands Gave og Virkninger, at Viljen, naar den begynder at fornes, ikke er virksom efter Raadens første Impuls og Hørelse, men er som en ny Skabning, hos hvilken den Helligaand udretter, at den begynder at virke saaledes at den attraar, forsøger, kæmper, jantstøtter.

Augustin har i sit Skrift „Om Raaden og den frie Vilje“, i det 16de Kapitel meget skønne Udtalelser herom. „Det er vist at vi vil, naar vi har Viljen; men den, som gjør, at vi har Viljen, er ham, som virker det at ville. Det er ogsaa vist, at vi udfører Gjerningen, naar vi udretter noget, men den, som gjør, at vi udfører den, er ham, som virker det at udrette.“ Og i „Om Tilrettevisning og Raade“: „De ved, om de er Guds Børn, at de drives af Guds Raad til at gjøre det, som de gjør, og naar de har udført det, saa giver de ham Løften, af hvem de er drevne.“ Og i sit Skrift „Om de forskellige Vardomme“ siger han i det 32de Kapitel: „Gud virker i os, at vi vil og at vi udretter, og han tillader ikke, at de Gaver forbliver virksomme i os, som han har givet til, at de skal bruges og ikke forsvømmes.“

Da Omvendelsen i alle sine Dels ikke er fuldført straks eller i et Øieblik, saa bør det ikke siges, at Viljen forbeholder sig virksom og helt lidende indtil den følger, at Omvendelsen er fuldført. Eller, fordi Omvendelsen og Hornelsen er en Guds Gjerning, saa bør Troen ikke beskure sig om, hvorvidt den endnu gaar for sig eller den er fuldført, men bør overlade det til Gud, som vil kunne fuldføre sin Gjerning. Der var den paa Augustins Tid, for hvis Skuld han med Hensigt paa dette skrev sine Bøger „Om Raaden og den frie Vilje“ og „Om Tilrettevisning og Raade.“ Naar de første Begyndelser til Omvendelsen blir virket i os af den Helligaand, da begynder der straks en Kamp mellem Hødet og Raaden, om hvilken det er klart, at den ikke gaar for sig uden en Hørelse i vor Vilje. Og denne Medvirken, ikke af den gamle Vilje, men af den som begynder at fornes, og disse Begyndelser vaffer og ages i stor Skrøbelighed, ikke uden en Hørelse i vor Vilje. Saaledes siges det med rette: Ved

den forudgaaende Raade, med Viljens Vedtagelse. Men denne Medvirken er altid afhængig af Guds Raade, og hvis Raaden opgives, da tabes ogsaa Gaverne, som Augustin saa siger i „Om Tilrettevisning og Raade“, den 12te Kapitel: „Derfor de Hørelse skulde stodes i saa stor Skrøbelighed, at de kunde forblive under Guds Bistand, om de vilde, men Gud ikke skulde vilse i dem, at de vilde, da som Antagelserne til at blive saa mange og saa store, at deres Vilje i sin Skrøbelighed kom til at ligge under for dem. Derfor er den menneskelige Viljes Skrøbelighed blevet kommet til Udskjæning, forat den uadskillig maatte ledes af den guddommelige Raade og derfor ikke ligge under.“

Det øvrige, som henhører hid, er anført i Afsnittet om den frie Vilje, hvor der tales om Entusiastterne, hvor der ogsaa tales om dem medvirkende Raade, om hvorfor det er nødvendigt, at der lægges Vægt paa det nye Menneskes Frihed, og om hvad den Helligaand benytter som Organ eller Mittel, hvorved han begynder og virker den første Hørelse eller Børgelse i Viljen.

Ogsaa dette Svørgemaal maa blive klart udvalgt: Hvorvidt den Helligaands Raade blir givet til saadanne, som strider imod. Thi vi har ogsaa overfor sagt, at Pelagius forud har drevet sit Spil under Tæppe af Klarhed i dette Svørgemaal. Thi derjom det fortales saa, at den Helligaand blir givet til dem, som ikke strider imod, i den Betødning, at det er saadanne, som ved Hornstens Forsøg og den gamle frie Viljes stræfter forud for Raadens Virksomhed har bestemt sig til at ville og begjære det gode, eller som har en saadan Natur, som at sig selv er den Helligaand ledig, da er denne Mening indelig falsk og velagtans. Thi den Helligaand blir givet til os, som er saadan beskaffen, som Skriften siger, at vi er døde i Overtrædelser, frie for Rettferdigheden, Sundens Trælle, saadanne, hvis Hjertes Lante er ond, at Hødetets Sans er fjendisk mod Gud og er ikke Guds Lov underdanig, ja kan ikke engang være det. Den Helligaand blir os givet, ikke fordi vi, om jeg saa maa sige, frit maa give os hen til at stride imod, men forat der af Uvillig maa blive Filige og af Modstridende maa blive Afmodstridende. Men hvor der ikke er nogen Kamp mod denne Modstand, men den gives frit Spillerum, der er det sikkert, at der ikke er nogen den Helligaands Raade, ikke er nogen Omvendelse.

Hvis dette Svørgemaal, hvorvidt den Helligaand blir givet dem, som strider imod, fortales om dem, som

Virksomhed, naar han meddeler sin Raade og gjør Viljen og Sindet istand til at ville, begjære og forsøge det gode, at kæmpe, at tro og adlyde, og som ved modstridende Handling forstærker den Helligaands Gjerning, da siges det med rette og i Sandhed: Den Helligaand gives ikke til dem, som strider imod.

Der skjænes derfor i og efter Omvendelsen mellem det gamle og det nye Menneske, og saaledes sker der to Ting i Omvendelsen gennem hele dette Stykke: 1) Jeg har Vost til Guds Lov, og Viljen har jeg (Rom. 7, 22) af ham, som virker det at ville (Gill. 2, 13), og som gjør os dygtige til at tænke noget godt (2 Kor. 3, 5). Raaden begjærer med Hødet (Gal. 3, 17). Den kæmper mod Svøgheden og forsøger at Tro. 2) Hødet agjærer mod Raaden (Gal. 5, 17). Vonen inden os ikke alene strider imod vor Sindets Lov, men tager os fangen (Rom. 7, 21, 23) og er fjendisk imod Gud (Rom. 8, 7). Det første af disse to er den Helligaands Gave og Virkning i det nye Menneske, det andet er den naturlige frie Viljes Gjerning og Virksomhed ud af det gamle Menneskes stræfter.

Derjom det paa den Raade underlægges, hvad det gamle Menneskes frie Vilje udretter af naturlige stræfter, da fortales det med rette, at den ikke alene forholder sig lidende, men strider imod, gjør Over, er fjendisk imod Guds Raade. I Omvendelsen blir i Sandhed den gamle Adam dødet og Sundens Vegene tilintetgjort (Rom. 6, 6 og 2 Kor. 4, 16). Det ydre Menneske gaar tilgrunde, og det indvoertes Menneske fornes Dag for Dag. Derfor er det gamle Menneskes Modstand i Omvendelsen og efter Omvendelsen paa ingen Raade af den samme Bestaendighed, som den er før Omvendelsen, thi det dødes og tilintetgjøres.

Virksomhed varer længst.

Kens President McKinley var i Kongressen, skulde han engang udværgne en Kandidat for Arigskolen i Anapolis. En Gut efter McKinleys Tulle, haf, opvost, godt udannet, som og anlagte om Udværgelse, saa gjerne som McKinley havde antaget ham uden videre, maatte han forlange Examen, dog sikker paa, at han vilde blive Nummer 1.

Kort efter haar han fra denne Gut et Brev med en Anvisning paa flere Tusend Dollars indlagt og med den Oplysning, at han vilde blive meget uløffelig, om han ikke skulde staa sig.

„Hidra.“ siger den senere Præsident, „har jeg følt saadan smerte-

lig Dømgelse som i det Øieblik. Da jeg havde gjenvundet min Sindro, kaldte jeg Gutten for mig, leverede ham Brevet tilbage og sagde ham, at jeg kunde ikke have mere med ham at gjøre. Saa spurgte jeg ham: Sig mig, hvad har der været i min Færd, som kunde bringe dig til at tænke, at jeg vilde modtage Bestiffelse?

„Og nu fortalte den unge Mand med megen Bevægelse at hans Onk havde staaet til denne Vost, at han havde læst i Koffer, at Kongresmand tog mod saadanne Penger, og paa Forsvørgelse hørt af en Politiker, at den tilbudte Pengesum sikkert vilde skaffe ham Udværgelsen.“

Brevet sendte jeg Gutten hørt med Hornninger om, hvad Virksomhed var værd i Livet. Men Tanken paa denne Lidtagelse har altid senere voldt mig Smerte. Jeg saa deraf klart, hvor let en daarlig Avis eller et slet Menneske kan fordarde en brav ung Mand og ganske ødelægge hans Fremtid. Gud ved bedre end nogen af os, at der i det politiske Liv so mandensheds er megen Sund og Hærlighed; men jeg vilde gjerne, at den unge Slekt blandt os skulde fortaa, at saadant ikke bringer, min hindrer Vælle, og at Anød og Hærlighed drager efter sig de samme hergelige Følger i Statens Hærelse, som ellers Livet.“

Den Mund, som talte dette, er luffet, men Ordene taler endnu.

Indkommet til Indremissionen Pacific Distrikt.

Ved R. H. Sengen fra Jannanels Menighed, Vast. Stubs Kald \$26.20.

Ved Vast. W. Skonhøvd fra St. John Wgh., Guerton, Wash., \$7.25.

Ved Vast. W. Skonhøvd fra Tronhøvdens Wgh., Wharlock, W. C., \$7.30.

(H) denne Sum fra Vast. Skonhøvd blev indsendt \$12.55. Tilbageholdt \$2 for Rejsendgifter.)

Ved Vast. C. Borge fra Jians Wgh., Kvindeforening \$15, og Konfirmationsoffer i Riders Wgh., New Westminster \$15.10—\$30.10.

Ved Vast. W. Skonhøvd fra Angdomsforeningen i Lawrence, \$20.00.

Ved Arthur B. Egtvedt fra Kvindeforeningen i Vast. Bergens Kald, Seattle, \$25.00.

Fra Mrs. S. Magnuson, Wist, Oregon, \$1.00.

Ved Vast. C. Sages fra St. Madson Wgh., \$9.00.

Total \$125.85.

Andrew S. Veknes, Kasserer.

Pacific Herald

• Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Hjerte

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Hjerte, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet \$.75
 For Karet til Canada 1.00
 For Karet til Norge 1.00

Adresser: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Ryheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er forkert bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

- Adressforandring.
- Skiftering paa den "røde Pap" og Begjering om at stanse Bladet.
- Ligeledes tager det to Uger førend en ny Abonnent kan faa Bladet.
- Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misunde og Brøderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forstud.

Fra "Lutherisk Bogmission".

Den Sekretæren for Lutherisk Bogmission har vi faaet Begjæring om at optage følgende Reklis:

Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge, meddeler i Anledning af talrige Forbørgelser, at enhver der bidrager en Dollar til Bogmissionen, vil faa tillendt gratis og fransø 50 forskellige Andagtsbøger, Fortællinger, Sange og kristelig Billedning efter eget Valg. Bogmissionens Bøger er godkendt af Bergens Biskop og uddelt i Norge i et Antal af over 1 1/2 Million.

Lutherisk Bogmission har nu udgivet følgende Bøger:

- "For smaa Børn" af Overlærer Jann. Flood.
- "Smaa Søndagsbør for Børn" af Sogneprest Kohr.
- "For Stolebørn" af Pastor Janke.
- "For unge Børn" af Sogneprest Hulsberg.
- "For nærliggende" af Sogneprest Terje.
- "For Konfirmanter" af Sogneprest Hulsberg.
- "For Studenter" af Pastor Schreiner.
- "For Karnd" af Præsterne Hjelte, Stab, Karani og Hertberg.
- "For Kvinder" ved Pastor Freihorn.
- "Tæst" af Birger Hall.
- "En liden Andagtsbog" af Pastor Freihorn.
- "For Sjælsomt" af Pastor Gude Due.
- "For Soldater" af Lauritz Larsen.
- "For Sjømænd" af Sjømændsprest Langen.
- "For Syge" af Sogneprest Hulsberg.
- "For Gamle" af Sogneprest Bomhoff.

Man henvende sig til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

Fra Teller, Alaska.

Søndag Aften den 26de Januar var jeg til og foredig til den næste Morgens at tiltræde Reisen til Ebi-anareff. Men først kom vi skude forbi til Alens kom Abikal og en Gud med ham. Vi tilbød dem at spise med os, men Abikal svarede, at det ikke nyttede noget for ham at spise, da han ikke kunde holde Mad nede. Jeg vil da høre, at han havde lidt af rærende hovedpine under hele mit Fravær til Council og at Pinen fremdeles bedes, ligeledes at hans Hane den hele Tid havde noget Mad. Under Aftenen var der flere Ting ved ham, som tydet paa, at hans Forstand var svækket af den langvarige hovedpine. Jeg betvivler, at han havde kommet hid den bidende kolde Aften dersom han havde været ganske normal. Mandag Morgen var han ikke bedre. Min Reise maatte udskydes. Mit Følge lovede at vente paa mig i to Dage, de havde allerede for min Skyld udjat sin Reise to Uger.

Tidlig Mandag Morgen foretog jeg for Abikal, at vi skulde bringe ham til en Bøge i Rome. Han vilde ikke det. Jeg sagde ham, at jeg troede for, at hans Sygdom var meget alvorlig og at uden sundig Lægehjælp den sandsynligvis vilde forarsage hans Død. Nei, han vilde ikke rejse til Rome.

Saa rodet vi en Seng til ham i vor Dagligstue og lagde ham der. Jeg gav ham Pufferingsmiddel. Rog-

le Timer efter blev hovedpinen lindret. Tirsdag var hovedpinen saa godt som fjernet. Han havde Væst paa Mad og han beholdt den letfordøjelige Mad vi gav ham. Ristaf talte han lidt, men svarede med Forstand paa vore Spørgsmaal. Onsdag var han klar over om Aftenen da han sad om Besed og Sover og en Kop Kaffe. Jeg gjorde da tilføjer Regning paa, at saa tiltræde min Reise den følgende Dag. Hans Puls og var normale, hans Temperatur var ikke over, men heller aldrig saa lidt under normal, altsaa ikke Spor af Fieber. Hvor forbauset maatte vi ikke derfor blive, da han hentes klokken 8 om Aftenen vil helt fra Forstanden.

Den følgende Dag sendte vi en Mand afsted til Cape Prince of Wales efter Læge. Lægen kom paa Fredag og bedes om Sygdommen "Cerebral Meningitis." Sygdommen trodset Lægemidlerne. Patientens Kræfter aftog stadig, og Forstanden forblev helt borte.

Søndag forjæmledes de omkringboende Indbødte som vanlig til Gudstjeneste her ved Stationen. Vi var for Gudstjenesten indbødte og de tilstedeværende at komme ind og se den Sog. Vi stod i Ring om Sogepriet og opvandede Tulle til Barnshjertighedens Gud om at være vor dyrende Brøder nædig for Jesu Kristi Skyld. Vi tænkte os ikke, at Lyden var sjældent forekommende, men vi var ikke mere end kommen ud af Bærsket iøvend Søren tog sin Flugt ud fra Begemet. Det var som om vor Ven led og kæmpede mod Fienden alene, men saafnart en Klod af hans Venner kom ham til Undsætning var Kampen endt. Eller som den Sang han med fire andre kufsellet. Han kæmpet med Vølger og Mulden indtil han var nærved helt udmattet, for ikke at slippe Taget i det som holdt ham oppe. Saa kom Venner til Hjælp, men det Dødsbil han var anbragt i Redningsbaaden kaldt han hen i Besiddelse; Kampen var over ved Venneres Hjælp.

Abikal blev hentes 22 Kar gammel. Han efterlader en ung Enke, men ingen Børn. Karet 1900 døde alle hans Karpoarsørende. Tro mod sit Væste til den døende Moder blev Pastor og Mrs. Brevig sent Forældre for Abikal.

Vinteren 1906-4 havde han hjem hos Pastor og Mrs. Garstad i Portland og modtog Uddannelse ved Menigheds-skolen dersteds.

Fra Søsten 1906 til Baaren 1908 var han hos os i Stanwood, og var Elev ved Menigheds-skolen der.

En Gang gjorde han en Tur til Minnesota med Pastor Brevig og overvar da ogsaa et Søndemøde i

Minneapolis. Han havde jaalede mange personlige Bekendte blandt "Heralds" Lesere, og derfor skives noget udhyerlig om hans sidste Sygdom og Død.

Vi har nu været her to og et halvt Kar og i den Tid er fem af Njemmets voksne og ubstøttede Børn døde. Det forager Ensomheden for os. Særlig er dette Tilfældet nu. Abikal var som vor egen Gud. Sikkert nok saa langt var det dog, og er en Gledede for os, at vi fik pleie ham, da han laa paa sit Dødsleie.

Skal Sandheden siges, saa maas jeg nu sige, at vi længes efter Sommeren efter de tre Kar da er omme og vi skal, om Gud vil, rejse ud og saa gense Kjendte og Kjære i Staterne.

Venligt

O. W. Tjernagel.

Teller, Alaska, 5. Febr., 1913.

Fra vort Virkefelt.

Warfield og North Bend, Ore.

Den første Konfirmation her i Warfield blev afholdt Søndag den 14de Kar, idet 2 Konfirmanter, Alie Kattisen, ogste Datter af Mr. og Mrs. Beant Kattisen, og Parabild Olsen, ogste Datter af Mr. og Mrs. E. V. Olsen, gjenstod sit Dødsleie for en stor Forsamling og svarede med klar Forstand paa alle de Spørgsmaal, som blev stillet til dem. Kapellet var nydelig pyntet for Anledningen, og det var en stor Søndagsdag for os alle. Herren bevare disse flere Børn i Væksten, saa intet kan rive dem ud af hans Haand.

Den 12te April afholdte Warfield Ungdomsforening en meget vellykket Fæst, hvis Formaal var at indsamle den resterende Sum af \$40.00 af Gjalden paa et værdifuldt Klugsbury Piano som Foreningen indkjøbte til Kapellet for en kort Tid siden, og Maalet lykkedes. Si er nu i Besiddelse af baade et godt Piano og Orgel, som villet være meget en iherdig liden Ungdomsskole kan gjerde deude paa Missionærerne.

Warfield VigeForening, som blev stiftet den 29de December 1912, med 12 Medlemmer, har nu allerede lært for at Kapellet har faaet en ny Drog af Maling, og det var en stor Overraskelse at disse unge Damer kunde ystunge sig saa meget paa saa kort Tid. Herren har hidtil hjulpet.

Det glæder os meget, at Mrs. E. B. Olsen og Mrs. Edward Ericksen, som har været meget syge, nu er me-

get bedre, saa de snart kan komme til at se igen.

Saa det sidste Menighedsraad i North Bend blev det besluttet at gaa ind i et nyt hus med et bogstue og post kontor. Planerne er meget hensigtsmæssige, idet det er saa indrettet, at der kan være et stort rum for Buds-hensetterne, og et rum ved siden for forskellige Væder, samt Skolen. Det vil blive en sand Gæde at se et eget Buds Hus her i North Bend, saa vi bliver at se, som hidindtil, R. O. L.

Portland, Wash.

Portland Kvindeforening møder Onsdag den 1ste April hos Pastor Garbo.

Past. Geo. Henriksen fra Portland var paa et kort Besøg Mandag. Han bragte to Børn med sig til Barneskolen. Med ham var Past. S. O. Magelosen fra La Crosse, Wis. Han har en Lid rejst uter langs Kysten, fra Syd i California og er nu paa Vejen hjem. Begge syntes det var pent herude, og at det var en smuktilfælde ved P. O. A. var en pragtlig Vagn.

Mandag havde Kvindeforeningen Møde og Besøgning i Kirkens "Salon". Der var ikke saa faa tilstedeværende, og Resultatet var meget tilfredsstillende.

Prof. T. W. Trotting har antaget kald som Lærer ved Akademiet. Prof. Trotting er Graduent fra Luther College og har flere Aars Erfaring i Lærergjerningen, først ved Park Region Luther College og senere ved Spokane College. Han kommer med de aller bedste anbefalinger fra dem som kender ham. Han var Ord for at være særdeles dygtig i Sang og Musik. Hermed ønsker vi ham og hans Familie velkommen til Byen.

Som allerede før nævnt skal Pacific Avenue til Sommeren ombygges til Boulevard, og forat dette kan se saa indlydende som mulig iattes "A" Street i god Stand. En stor Arbejdsstyrke er nu beskæftiget med at lægge og anslutte denne Vej. Dette Arbejde vil i høj Grad kunne betyde meget til gode.

Formand L. G. Foss holdt Missionstale den 2de Onsdag Aften.

Prof. Høns prædikede Onsdag Eftermiddag i Dødsen og om Aftenen i South Tacoma.

Mandag Aften holdt Past. S. A. Stab fra Seattle et meget interessant Foredrag under Ungdomsforeningens Auspicer.

Koncerten i Auditoriet Torsdag Aften var meget vellykket. Mr. Karblad udførte sine Sager særdeles godt. Den svenske Glee Club som assisterede ham, sang meget fortrinligt flere norske og svenske Sange. Et Par Rimmer af Mrs. Davenport bestode stort Bifald.

Mødet til Kommissionen.

Mrs. O. F. Roande, Dir. Wash.: 1 Høle, 1 Forlade, 1 Kommeterflade.

Warens Kvindeforening, Virkeligt kaldt, Warens, Iowa: 26 Forlader, 2 Union Suits, 12 Skørt, 2 Par Strømper, 8 Høler, flere Stykker Løi.

Mrs. John Manseth, Dir. Wash.: 3 Forlader, 1 Skørt, 2 Kommeterflader, 2 Silkeband.

Mrs. J. S. Williamson, Battie, E. D.: 1 Høle, 1 Underkjørt, 2 Par Strømper, 2 Forlader, 1 Skorte, 1 Kommeterflader, 1 Fascinator, 5 Hd. Silkeband.

Mrs. Hans Johnson, Ned Wing, Minn.: 5 Par Bøster og endel Garn.

Mrs. E. S. Rastad, Amberst Jet, Wis.: 3 Par Strømper.

R. O.—Der er Møder til Kommissionen som forledes med den Frøglad der bringer Missionens Geoviant, men de være mig ihende senest den 20de Maj.

L. O. Brevig.

Rettsse. I forrige Nummer af Bladet fortæller der for endel Gaver til Kommissionen fra Mrs. Praaten, So, Bellingham. Der skal de have faaet: Fra Vor Herrens Kirkes Missionsforening, So, Bellingham.

L. O. Brevig.

Gaver til Josephine Alderdomshjem.

Christ. Sponheim, Florence, Wa., 2 Sække Væbler.

Sandvik og Frostad, Camano, Wash., 2 Guldvinger.

S. S. Anderson, Behoer af Alderdomshjemmet, 5 Blommetræer, 2 Sække Poteter, Udlæg for Pløining \$2.00.

P. O. Karblad, Behoer af Alderdomshjemmet, 18 Pringsberplanter.

Ole Holseth, Steamwood, Wash., 2 Sække Poteter.

P. L. Carlson, Bestyrer.

Tacoma, Wash.

Nils Strand, Vor Herrens Menigheds Sekretær, stiftede for en Tid siden med sin Søster til Bellingham. Mrs. Strands gamle Hjem, hvor hendes Forældre bor og er aktive Medlemmer af Søndagens Menighed. Skjønt Vor Herrens Menighed i Tacoma nødigt saa, at Strands stiftet, haaber den, at dens Lov vil blive en Binding for Vor Herrens Menighed i Bellingham.

Et Sekretær i Vor Herrens Menighed stiftede for Nils Strand er valgt P. R. R. Carlson.

Pastor S. O. Magelosen, Formand i Søndagens Church Extension Komite, har gæstet Tacoma i denne Uge. Pastor Magelosen er ude paa en længere Rejse og besøger saavidt muligt alle de Steder paa Vestkysten hvor der er Menigheder som har Laan fra Church Extension. Han kom til Tacoma fra Portland, og følge med ham var Pastor Geo. Henriksen som bragte et par Børn til hjemmet i Portland.

Christens Kvindeforening møder Torsdag den 1ste Maj hos Mrs. Jacobson, 460 East 3 Street.

Verden hos Bedninger.

Der er mange i de kristne Lande, der ikke taler Gud for Naden hverken før eller efter Maaltidet. Saa meget mere besværende er det at se Bedninger talte sine døde Nøgder.

Kristen fortæller, at Kongerne ikke holder Maaltid uden at ofre noget af Naden til sine Afguder — det er deres Maade at ville sin Taknemmelighed paa.

Indianerne og Sibiriens Følsomme kalder det første Skuffelse i Alder, forat deres Guders Bølgelse skal være over det forrige, mens de priser det.

Kineserne lægger først Naden frem foran Altet for at hode Guden en bid med først. Når de atter tager ud af Bordet, forretter de endnu en Andagt foran Afgudsbilledet.

Muslimerne fremsiger haade før og efter Maaltidet en Bøn. Bedningerne paa Madagaskar hører sig dybt, naar de rejser sig fra Maaltidet, for at „hils paa Hænderne.“

Rapperne klapper i Hænderne og raaber: „Gode Gud, vær priset for denne gode Mad.“ Muhammedanerne lægger sig aldrig til at spise uden først at sige, I den naadige og barmhjertige Guds Navn.“

Ogaa i det gamle Israels Folk holdtes Verden. Ps. 113-16 brug-

tes saaledes som Takkelser efter Bøffemaaltidet. De glænte ikke, at alt hvad de spiste, kom fra Gud, og at de havde faaet Befaling om at takke Herren for hans gode Gaver. — Missionsforbundet's Barneblad.

Strølinger i Kirken.

Serom blev man en Gang i et Hus:

Der er nogle, som er uden Arme; de har aldrig stillet et eneste Menneke paa Vinets ugrane Bæle.

Nogle er uden Fødder; de har aldrig gaaet som meget som et eneste Skridt ud af deres egen Vej for at tjene andre.

Nogle er stumme; de har aldrig med deres Død troppet eller opmuntret dem, der var i Nød, aldrig formant eller advarer en vildfarende, aldrig bedet med en forsvunnet Sjæl.

Nogle er døve de har aldrig lyttet til de lidendes Røst, aldrig hørt en fattig bede om Brød.

Nogle er blinde; de saa aldrig den stakkets Mand, der saa ved Veien halv død, liget af Nøvere; ja, de saa end ei den fattige Valarus, som var lagt foran deres Dør.

Nogle er uden Hjerte; de ved ikke hvad Deltagelse og Hjertelighed er, de elsker kun sig selv.

Det vilde blive underligt at se en Procession af saadanne Menneker paa Gaden, netop saadan, som de er i Virkeligheden.

Du ligner dem da vel ikke.

—Ved.

En Advarsel.

Det fortælles om Frants af Assisi, at han en Dag mødte en Pande som hentede ham. „Er du Frants af Assisi?“ Frants vedkendte sig Navnet, maaske med en vis Grad af Stolthed, thi det var et Navn som var videnskendt for Fromhed og gode Gjerninger. Men Panden svarede: „Se da ogsaa til, at du kan være saa god som Folk mener du er.“

Det vilde være godt for hver eneste en som har Ord for at være god, om nogen vilde give ham en saadan Formaning. Thi den som folk ser op til, trænger Fjernhed. Kalder han, vil han bringe mange til at handle. Derfor bør han give sig selv paa sig selv, ikke blot for sin egen Skyld, men ogsaa for andres.

„Først Undergang gaar Hermed, og først Fald skal Nød.“ Ordsp. 16, 18.

„Og der tælles sig at staa, se til, at han ikke falder.“ 1 Kor. 10, 12.

Den gamle Præst og hans Tavle.

Pastor Juncke fortæller: Mere end 25 Aar er gaaet hen, siden jeg havde et Ervende at udføre hos en gammel, ærverdigg Pastor, der stod vor Familie meget nær. Da den gamle Mand blev kaldet ud, havde jeg god Leilighed til at se mig om i hans Arbejdsværelse. Der saa jeg da bl. a. noget sælsomt. Paa Døren hang en Tavle, og paa denne stod der en Række Personers Navne, nogle tykt understrøgne, og blandt disse Navne ogsaa mit. Denne Tavle var vigtigere og interessanter for mig, end om jeg der havde opdaget et Originalbillede af Rafael eller Correggio. Straks ved Synet af Tabellen anet jeg Sammenhængen: ti den gamle Pastor var en Vænnens Mand, og paa hans hvide Vaude stod Ordet „Evlighed“ ligesom ifrevet. Ved et eienommeligt træst erfarde jeg senere, hvad jeg ogsaa allerede havde anet, at nemlig denne ærverdige Far i Kristus, paa sin Tavle pleiet at nedtegne dem, som han søgte en ganske særegen Trang til at be for. Naar han da gik frem og tilbage i sit Værelse, faldt hans Blik paa disse Navne, og ofte talte han et helt Kvarters højt og inderlig med sin Gud om vedkommende Personer. Jeg kan ikke si, hvor det greb mig, og paa samme Tid ydmyget og oblystet mig, at denne gamle Kristi Tjener kæmpet med sin Frelser og Konge ogsaa om min Sjæl. Denne Forbøn, hvorom jeg nu vidste, var som en halvord, men stille og mildt manende Engel, der fra nu af gik ved Siden af den endnu overfladiske Yngling og søgte hans Sjæl. Da den gamle Mand forekom mig siden som et Bæst af højere Art.

Stor Forandring.

For 20 Aar siden turde Missionærerne neppe gaa nær hen til de hedske Templer i Kinnghow, Kina, men nu er de endog tilladt at fotografere af baade Templerne og Guderne. Disse Guder har været tilbedt i Aarhundreder, nogle af dem endog saa før Kristi Tid. Nogle af Templerne er nu røbet, Afguder er blevet kastet istykker og kastet ud paa

Gaden, mens Folket stod og saa til, uden Spor af Interesse for disse Gunders Behandling og Fremtid. Disse er Tegne, der vidner om, at det er Kinas Overgangs- og Udviklings-tid. Derfor hæfter det med at bringe Evangeliet om den levende Gud og Frelser ud til dem.

Er du gjerrig? En gammel Præst ntret engang, at blandt de tusener som havde bekendt sine Synder for ham, kunde han ikke mindes en eneste som havde bekendt, at han var gjerrig.—Lutheraneren.

Et ædelt Svær. En Negerlave, som havde lært at kjende og elske Jesus, blev udbudt til Salg paa en af de vestindiske Øer. En venlig Herre, der søgte Medlidenhed med hans Stilling og ikke vilde, at han skulde falde i Hænderne paa en ubarmhertig Herre, gik hen til ham og sa: „Sambo, vil du være ærlig, hvis jeg kjober dig?“ Med et Blik, som jeg ikke kan beskrive, fortalte denne Herre, hvorefter Negeren: „Jeg vil være ærlig, enten De kjober mig eller ikke.“

Menneskernes Samvittighed gien-tar Guds Torden i tusenfaldigt Ekko ligesom Hjergene i Sinai Ørken. Jo fjernere fra ham, des joagere blir Møsten.

Samvittigheden.

Naar du styrter forover, da er det første, du gjør, at strække Hænderne frem; du gjør det ikke efter først langsomt at have betænkt dig, nei, det kommer ganske af sig selv. Saaledes er det ogsaa med Samvittigheden; den rører sig ligeledes straks og ganske af sig selv, saasnart du er ved at falde; men vel kan den ogsaa søvne ind. Naar Mennesket ikke lægger hører og læser Guds Ord, saa giver hans Samvittighed ham snart ikke mere Uro og lader ham løbe efter sine Øyster. Saa danne Folk, der ikke mere plages af Samvittigheden, kalder man for samvittighedsløse, og samvittighedsløse Mennesker er meget farlige.

—Bld.

„Brogede Billeder fra vor Kina-mission.“

Under ovenstaaende Titel finder vi i „Lutheraneren“ for 2den April en Beretning fra den forenede Kirkes

Mission i Kina, og lar Beretningen optrykke i „Herald“ i Bished om at den vil interessere Bladets Læsere.

Missionens Tilsynsmand, Past. Daniel Nelson, skriver i Privatbrev af 6te Februar:

Det er den kinesiske Nytaarsaften idag. Man skulde trodd, det ældgamle kinesiske Nytaar havde faat Dødsstødet under Revolutionen ifjor Vinter; men nei, gamle Vaner er jeiglivede, ser det ud til. Ti iaar lægger man an paa at fejre nytaar i stor Skala. Det ser ud som man vil ta igjen noget af det man forlængte ifjor.

Det som mest vækker vor Opmerksomhed i denne Forbindelse, er den Raskhed, som er kommet over den ellers saa sendragtige Kineser, alt efter som Høstiden nærmer sig. Men det har vel for en Del sin Grund i det Opving, som Forretningstilværet har tat, iaar i Sintang, det sidste Aar. Alle Ting har steget svært i Pris, og der er knapt et Hus at saa Lejet. Byen er overfyldt af Folk, og Tiggere er især vel repræsenteret. De søger altid didhen, hvor der er Liv og Rørelse. Tiggernes Skjæbne er uheldig i Kina. Si hvad man vil om professionelle Tiggere: Serude er det dog bare et af to: Enten ligge eller saa omkomme. Den sociale Tilstand er saadan her, fordi man er Sedninger.

Mange blir Tiggere, fordi de er blit Krøblinger, halte, blinde, døve og verkbrudne eller lider af Bylder og Saar. Trænger alle saadanne Hjælp i civiliserede Lande, hvormeget mere da her. Alle disse hører man ligge om Hjælp med en uheldig Stemme for at kunne forlænge Livet en Uden Smule, men de fleste dør af Sult og Kulde længe før Tiden. Mange af disse er vel selv Skyld i sin uheldige Tilstand; men fritar det os fra at øve Barmhertighed mod dem?

Idag er det Nytaarsdag, og sidste Nat vaaget den kinesiske Nation Nytaaret ind. Man tilbød da Himmel og Jord, hørdet sine afbøde Forjædre og tilbød sine Afguder, hvis Antal er Regio. Det var en travl Nat med megen hedensk Støi og Larm. Idag er det stille som i Graven; ti alle Mand sover. Naar man har sovet godt ud, skal man ha Hjælp i nogle Dage. Mad og Drikke vækter da i Overflod for dem, som har Raad til det, ogsaa Spil (gambling) og lite gran Opiumrøgning paa Kjøbet. Sidstnævnte Fornøielse har dog det sidste Aar aftat betydelig i Sintang. Sid denne Last snart maa bli undryddet af hele Kina, og gid den ikke maa bli erstattet af Druffen-skabslasten. Det er at befrygte, at Brugen af sterke Drikke blir af Kine-

jerne betragtet som en Del af den nye Civilisation, og Brændevins- og Cigaaretogenter er ikke mindst ivrige i at udbrede sin Vare.

Ikke stort bedre er det, at vi har faat herude Emisjarer, som udbreder Russells Galskaber. For et Par Dage siden havde vi Besøg af en saadant ogsaa her paa Stationen. Han sammen med en Del andre har spredt sig ud over hele Provinsen for at samle Abonnenter paa et Blad, som indeholder Russells nye Væere. Chy, en af mine Evangelist, kom en Stund siden farende ind paa Kontoret mit og vilde vide, om vi kjendte noget til den Mand, som udgav Bladet. Da Russells Navn ikke fandtes paa Listen over Emisjarer, anet vi straks, at noget galt var paa færde. Chy begyndte at læse Bladet, og blev snart opmærksom paa den falske Fremstilling af flere vigtige Lærdomme. Bladet lærte Frelse uden Kristus, der er ingen Dømedag, intet Helvede, ingen Evighedsstraf, kun et Paradis efter Russells Opfikt.

Da Chy traf Agenten, gjorde han denne opmærksom paa alt det gale i Bladet. Agenten sa han var en Kristen, tilhørende Londonmissionen, og som havde lat sig leie til at samle Abonnenter paa Bladet, uden at være sig bevidst, at der var noget galt i det. Evangelist Chy understroget da de vildfarende Punkter, og Agenten sendte et saadant Eksemplar tilbage til Hovedkontoret med Oplysning om, hvad vi havde sagt. Noget saa radikalt vildfarende som dette, tror vi dog ikke vil ha nogen større Indflydelse paa vore Kristne.

Ovenstaaende er bare en af de mange Farer, som nu truer dette Folk. Kina er nu vaagnet op af Dvalen. De sluger alt udenlandsk, som budes dem, og har liden Evne til at skjelne mellem det sande og det falske. Det gjælder derfor, at Kristnefolket mander sig op og kommer de andre i Forkjøbet med Evangeliet. Dette er en Livssag for Kina, og netop nu er alle Øre aabne for Missionen. Afgudsdyrkelsen staar ikke saa højt i Kurs hos mange nu, og der er en Anledning som aldrig før til at udsaa Guds Ords Sæd i Landet. Vi Missionærer ser det, men magter saa lidet, da vi er saa faa. Venner derhjemme, send os flere Arbejdere og oplad Hjerte og Pung, saa der dog kunde komme ind nok Midler til at drive Arbejdet herude.

Miss Marie Anderson skriver: I Høst kom der flere Elever til Skolen end vi havde Rum for. Eleverne blev pakket sammen, saa vi var ængstelige for dem. Nu har vi faat mere Rum. En af de nye Missionærer sa, da hun saa Gudsbevidstheden for Biqesfelen: „Gid Vennerne hjemme kunde saa se, hvordan

det er herude! Jeg synes, at de, som har Raad til at bygge sig Hjerter derhjemme for en \$25,000 a \$35,000, paa Judoelshesdagen maatte kunne ha Raad til at betænke os herude med et Offer paa \$1,000.00." Ja, gid saa maatte se.

De store Forandringer herude, som der skrives saa meget om, ser vi ikke meget til paa disse Svanter. Folket er trængt, saa det er de saa og ikke de mange, som kommer til Hjerterne og Skolerne. Men da burde vi ha Besømmeligheder til at to være paa de saa, som kommer.

Der er ikke saa Figer, som vil komme til Skole, men de gamle Hindeinger er endnu forfærdelig sterke. En Tid siden besif en Fige Selv-mord, fordi hendes Forældre vilde forlove hende bort istedetfor at sende hende hid paa Skole. Hvis Dage-stande har i længere Tid læst privat med en Fige, som næsten hele Tiden graater, fordi man negter hende Lav til at gaa paa Skole. Hendes Bror har git som Karfog, at som hun paa Skole, Mir det vanskeligere at saa hende forlovet. Der har vi det gamle Sina, og de fleste ligner denne unge Mand.

Mange unge Kvinder vilde med Glæde vie sit Liv i Missionens Tjeneste, bare de fik Lov, og voer koin-delige Elever paa Skolen er som Regel meget flittige, saa flittige, at de tar sig neppe den fornødne Ovil.

En af de unge Figer, som har jinderet her i 2 Aar, er meget angstelig i disse Dage; ti hendes Far, som er en liden Mandarin, ventes hjem i disse Dage efter 20 Aars Fravær. Han forlod sin Kustru med 3 Børn i stor fattighed, og har været gift 2 Gange, siden han forlod sin Familie. Han er en Skrak for Familien, og i denne Mands Haand holder den unge fristne Vigens Skæbne.

En anden stakkors Vige, som har været paa Skolen nogen Tid og var forlovet som Barn, var sidste Hofst paa Ripset til at maatte gifte sig. Det var hendes forlovede, en fattig Jant og dertil lad, saa han ikke gider arbejde, men bare spille, som vilde true hende dertil. Hun vil da sine Slegtninger til at træde imellem og udvirke en Udsættelse paa to Aar. Imidlertid kunde hun da saa fortsette med sin Skolegang og maatte finde en Udvei fra sine Sauskelighe-der. Hun indvilliget i dette, men angret sig snart, og det blev til Brullup. Bruden grad sig næsten blind derover, hun grad Rat og Dag. Hadde hun kunnet vælge mellem Brullup og Seurettelse, tror jeg hun hadde valgt det sidste. Da man hentet hende fra Skolen før at giftes, grad hele Skolen med hende. Jeg har næsten ikke leet noget saa trist som dette herude.

Men hvordan er Sedensfabet. Bruden vil rigtig nok komme tilbage til Skolen; men den Herlighed er nær vel neppe lang.

„Da Jesus saa Folket, ynfedes han inderlig over det." Gud gi, at vi kunde se som han saa, og ynfes som han gjorde.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barneshjem, Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood
- Blakken, I., Box 176, Rockford, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Bulgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 2972-J.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Berup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Brolvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 26.
- Carlsen, J., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dakle, J. O., Bethell, Wash.
- Eger, Olof, 1215 Harrison St., Seattle
- Elsrud, J. O., 1415 35th Ave., Oakland, Cal.
- Phone East 5966.
- osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Peltatch, Ida.
- Harsrud, B., Parkland, Wash.
- Phone 1884-J-3.
- Hellikson, O. C., 810 No 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendriksen, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Ilgnes, O., Pt. Madison, Wn.
- Haug, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larson, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larson, F. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for in-dremstasjonen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 785 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Nesta, Th. F., 417-29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Otteson, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Preuss, O. J. H., 2615 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandrud, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

- Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorge, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Thos. Mattison	7
Anthony M. Arntson	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores	
Herbst Clothes Shop	8
Banks	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	7
Hyslin	8
Nyning	8
Quevll	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stibbens	8
Doerer	7
Blodget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kittelson	8
Hardware	
Washington Tool Co.	8
Hospitals	
Swedish	7
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging Houses	
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	7
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers	
Ben Olson Co.	8
Real Estate	
Storlie & Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Shoe Stores	
Smith-Hendrickson & Co.	8
Steamship Agencies	
Visell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	7
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street
 IV anbefaler vort store Oplag
 — af —
**MALING, OLJE, GLAS, DØRE
 OG VINDUER**
 IV har det største Assortment
 og er det betydeligste Handelshus
 i denne Branche i Nordvesten.
 Main 1967—
 Tacoma, Wash.

Phone 6
CARL O. KITTELSEN
 Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.
 219 East Yakima Ave.,
 North Yakima, Wn.
 Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Luthersk Bokhandel, Bergen, Norge, udsoler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udselt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT
 That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
 Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
 Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Wear FASHION CRAFT CLOTHES
 Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS
 H. O. Maugen, Pres.
 708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
 GRADUATE OPTICIAN
 808 C Street
 Eyes Examined
 28 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504
Dr. Torland
 Uddannet ved Krænia Universitetet
 201-3-3-4 Mittel Bldg.
 (N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
 Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
 Privat Telephone
 Sunset East 6815

Det Norske Emigranthjem,
 45 Whitehall St., New York.
 Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibslinjens Agenter. Men Dampskibslinjens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 292-A 2392
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

GOOD SHOES
 For any member of the family
Prices? The lowest!
 What more could be said?
SMITH-HENRICKSEN SHOE CO
 936 Pacific Ave. Tacoma

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue.

Luther College
 En kristelig Skole for gutter.
 Fireaarigt College kursus
 Fireaarigt Preparatory kursus
 Erfarne Lærere — Grundig Undervisning — Samvittighedsfuld Tilføjelse — Sund Velgængelse — Gode Befoeligheder — Villigt Ophold.
 Graduerede fra anerkendte Universiteter og High Schools optages i College Department, faar fri Tuitioen, kan indbente hvad de mangler i Korf og Latin. — Anledning til Undervisning i Sang og Musik, Bookeleving, Shorthand og Type-writing. — Send efter Katalog med nærmere Oplysninger og Betingelser
C. S. Preus, Bestyrelse
 Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7543-113

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK
 of Tacoma
 ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
 11th & Pacific
 Aaben Lørdags Aftener
 4 Procents aarlig Rente
 Skaar vi til Spareindskud to Gange om Aaret
 Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chillberg, Pres.; W. H. Pringle, V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College
 A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG MEN AND WOMEN
 Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for use about February 1.
 Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial branches, and Music.
 Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.
 Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.
 Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.
 Send for catalogue.
 Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wa.

Norsk Begravelses Bureau
P. Oscar Storlie
 Bedste Betjening til rimelige Priser.
 Embalmer og Dameassistent
 Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma Wash.

Lien's Pharmacy
 Skandinaviske Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7314 1101 Tacoma Ave

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Deneste Sort Kaffe i Byen med Flyde, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
 Billetter paa alle første Klasse Linier
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 1745 A-4745

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries, Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wa.

Time
 To wear Herbst CLOTHES
 YOU'VE GOT TO GO UPSTAIRS TO GET THEM
\$15.00
 ONE PRICE ALWAYS
 Take Elevator — Save \$10.00
Herbst Clothes Shop.
 214-220 Nat'l Realty Bldg. Second floor.
 Open Saturdays till 10 p. m.
 Phone Main 7220
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wa.
Anthony M. Arntson
 NORSE ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER & C. JACOBSEN
 NORSE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 15th and Pacific Av.
 Kontor Timer—2 til 4 Efterm. Om Søndagene Ispjæ Aftale
 Kon. Mn. 7471 Res. Mn. 7866
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1-5 a. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa Kl. 7-8 a. m.
 Kontor: 1612 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.
 Læge og Kirurg
 Fidelity Building, Tacoma
 Tel. Main 400
 Residence Tel. Main 935
 Gine undersøger nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 5195
 Tacoma, Wash.